

Ideový výklad loga a motta ke 100. výročí CČSH

Slavení Jubilejního roku 100. výročí zrodu Církve československé husitské napomáhá k hlubokému zpytování služby církve Bohu a její pomoci současnému člověku, připomíná motivy jejího vzniku a Boží vedení její dějinné cesty i nabádá k pokání před Bohem a odvaze víry vykročit do budoucnosti.

Stovka je symbolické číslo, vyjadřující plnost života i jeho eschatologické dovršení, podle Mt 19,29nn. Symboly loga a motta vyjadřují víru, viditelným působením k jejímu upevnění a šíření přispívají a na dílo církve v národě a společnosti upozorňují i veřejnost.

Logo 100. výročí Církve československé husitské vychází z tradiční křesťanské symboliky. Na pozadí výroku Zj 22,13 je tvoří první a poslední písmeno řecké abecedy - alfa a omega. Tento symbol vyjadřuje víru, že na počátku světa, kosmu i lidských dějin stojí Bůh - Tvůrce. Na jejich konci se člověk setká tváří tvář s Bohem Soudcem a Ježíšem Spasitelem, jemuž se lidé budou zodpovídat za svůj život.

Pod zastřešením velké Alfy je další klasický symbol - kalich s hostií. Navazuje na Poslední večeři Páně (Mt 14,22 nn). Bůh se vtělil do našich dějin v Ježíši Kristu a vstupuje do naší přítomnosti v Duchu svatém. Duch Kristův přichází do našich srdcí v obecenství církve zejména ve večeři Páně, v bratrských a sesterských vztazích lásky, úcty a svobody. Činí nás vírou účastnými nového života.

Motto. Slovo o službě vychází z L 17, 7-10. Církev rozumí sobě samotné jako služebnici, která koná to, k čemu je vyvolena a pověřena, jako svou povinnost, nikoliv jako svou zásluhu. Církev se snažila Duchem Kristovým naplnit především své obecenství. Vyznala, že k šíření Evangelia v moderní době přispívá i respektování vědeckého poznání světa a formování společnosti prostřednictvím mravního snažení. To chápala jako součást společenského a politického dění v národě a státu svého hlavního působení. V tom záležela a záleží její zvláštní služba Bohu i pomoc člověku.

Citát „pomoci člověku“ vychází z verše Ga 6,2 „Jedni druhých břemena neste“. I to patří k službě Bohu, podle Ježíšova přikázání lásky (Mt 22,37): „Miluj Boha z celého srdce svého, ze vší duše své a ze vší síly své, a miluj bližního svého jako sebe samého.“ V Ježíšově centrálním výroku je shrnuta moudrost Boží a v jejím zakoušení přítomnost Ducha svatého. Přes všechno klopýtání věříme, že Duch svatý provázel církev po celých sto let a bude nás oživovat a posvěcovat i nadále.

Vštěpeni v tajemství Boží Trojice děkujeme Bohu za jeho milost a vyhlížíme do budoucnosti jako exodu z našich všedních dnů do slunných dní Ducha svatého.

Prof. ThDr. Zdeněk Kučera,
přednosta naukového odboru ÚÚR

100 let služby Bohu
pomoci člověku
Církev československá husitská